

בש"פ 3912/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3912/17

כבוד השופטת ע' ברון
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיב:

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי תל אבי-יפו (השופט א' הימן) מיום 18.4.2017 ומיום 7.5.2017 ב-
השופט א' הימן) מיום 18.4.2017 ומיום 7.5.2017 ב-
מ"ת 14280-04-17

בעצמו

בשם העורר:

החלטה

1. לפני ערר על החלטות בית המשפט המחוזי תל אבי-יפו (השופט א' הימן) מיום 18.4.2017 ומיום 7.5.2017 ב-
מ"ת 14280-04-17 שבהן נקבע כי העורר יהיה נתון במעצר, תוך שנדחתה בקשתו של העורר לשחררו לחלופת מעצר
בגדרי הליך של בקשה למעצר עד תום ההליכים עוד טרם שנבחנה התשתית הראייתית. יוער כי הערר מתייחס אך
ל"תקופת התפר" מיום 11.5.2017 (יום הגשת הערר) עד ליום 16.5.2017 שבו עתיד להתקיים דיון בטענות הצדדים
בנוגע לשאלת הראיות לכאורה בתיק.

2. נגד המשיב ושניים נוספים הוגש כתב אישום ביום 6.4.2017 המייחס לשלושה 91 אישומים בעבירות לפי חוק
למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998; חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; חוק הנוער (טיפול והשגחה),

עמוד 1

התש"ך-1960; חוק העונשין, התשל"ז-1977; חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965; חוק המחשבים, התשנ"ה-1995; וחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. על פי עובדות כתב האישום שיוצגו בתכלית הקיצור, פעלו השלושה במהלך שנת 2014 או בסמוך לכך לביצוע עבירות פליליות שונות נגד גורמי רווחה, גורמים ממערכת אכיפת החוק ונגד אחרים, שעניין פגיעה בפרטיות, הטרדות מיניות, העלבת עובדי ציבור, זילות בית משפט, הפרת איסורי פרסום ועוד (כמפורט בהרחבה בכתב האישום המונה 152 עמודים); כאשר מטרת מעשי השלושה הייתה הכשלה ועיכוב פעילות גורמי המדינה השונים בעניינים הנוגעים להוצאת ילדים ממשמורת הוריהם ולסכסוכים על משמורת ילדים. יצוין כי חלק מן העבירות מיוחסות לעורר ביחד עם האחרים, וחלק מן העבירות מיוחסות לאחרים.

בעקבות מעשיהם נעצרו השלושה ביום 27.2.2017 ומאז הם נתונים במעצר מאחורי סורג ובריח, כאשר מעצרו מוארך מעת לעת, וזאת עד להכרעה בבקשת המשיבה למעצר עד תום ההליכים שהוגשה בד בבד עם הגשת כתב האישום.

3. בהחלטה מיום 18.4.2017 דן בית המשפט המחוזי בבקשתו של העורר להשתחרר לחלופת מעצר עוד בטרם הדין בקיומן של ראיות לכאורה, וטרם הגשת תסקיר בעניינו. בית המשפט המחוזי דחה בקשה זו וקבע כי על אף שהעבירות המיוחסות לעורר אינן עבירות אלימות, מן העורר נשקפת מסוכנות ועל כן לא ניתן לשחררו לחלופת מעצר; והורה על מעצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת. בקשה זו של העורר נדחתה בשנית על ידי בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 7.5.2017, שקבע כי בהיעדר שינוי נסיבות החלטתו מיום 18.4.2017 תיוותר על כנה.

4. העורר עורר נגד שתי ההחלטות הנזכרות לעיל. לטענתו, סיכויו להוכחת חפותו גבוהים והראיות נגדו חלשות. כן נטען כי העבירות שבהן מואשם העורר אינן מן העבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, ואין להניח את מסוכנותו אך על פי האמור בכתב האישום, ובטרם ניתנה לו הזדמנות להגיב לנטען בכתב האישום בדיון בדבר קיומן של ראיות לכאורה; וזאת במיוחד כאשר הראיות בתיק נגדו חלשות כנטען ומרבית העבירות מיוחסות לו רק כמבצע בצוואת. עוד נטען כי שגה בית המשפט המחוזי שעה שהתעלם מכך שהיקף חומר החקירה הגדול אינו מאפשר את ניהול ההליך על ידי העורר (שנכון לרגע זה אינו מיוצג) מתוך תא המעצר שכן אין אפשרות לוגיסטית להכניס לתא המעצר את כמות החומר הדרוש לניהול התיק; ועל כן נפגעת יכולתו של העורר להגן על עצמו מפני האישומים.

5. עסקין ב"ערר ביניים", שבית משפט זה יידרש לו רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת; ובהן כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה הנוגעת לקיומה של עילת מעצר או לקיומן של ראיות לכאורה, או כאשר מתעורר חשש ממשי כי מעצרו של העורר אינו חוקי מסיבה אחרת (ראו בש"פ 4026/15 מזאריב נ' מדינת ישראל (15.6.2015); בש"פ 7520/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.2014)). המקרה דנן אינו בא בגדר מקרים אלה, מה גם שכאמור לעיל כבר ביום 16.5.2017 עתיד להתקיים דיון בעניין קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של העורר.

לפיכך, לאחר עיון בערר ובצירופותיו, הערר נדחה על הסף, אף ללא צורך בתגובת המשיבה או בקיום דיון בערר, יצוין שבעיתוי הנוכחי לא היה כל מקום להגשתו ואף אין לו כל נפקות מעשית.

6. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ז באייר התשע"ז (12.5.2017).

ש ו פ ט ת
